

Causam in aduersarium reiciemus, vel si maledictum ei criminis demus, vel si iniuriam, aut cupiditatem, aut pertinaciam, aut iram prætendamus, quod nullo alio modo ius consequi possibile sit. Priuatas igitur calumnias apud iudices ita diluemus: communes verò omnibus speciebus soluere poterimus, quemadmodum in superioribus dictum est. Exordia verò in genere iudiciali eodem modo collocabimus, sicut etiam in deliberatio. Eadem etiam ratione narrationes exordio con-sungetur, quas vel particulatim probabiles esse, iustasque ostendemus: aut ipsas separatim, tanquam in unum corpus, ordinabimus. Deinde verò erit confirmatio, quam, si quidem rebus ipsi aduersarij contradixerint, ex probationibus, sive au-tem confenserint, ex iustis, & utilibus, & his similibus confirmare debemus. Collocaenda sunt ex probationibus primùm qui dem testimonia, & si qua nobis ex qua-tionibus confessiones fuerint. Demum verò si nullo modo verisimilia ea fuerint, sententiis, & commentationibus: sive autem non omnino verisimilia, probabili, demum exemplis, & conjecturis, & si-gnis, & argumentis, demum verò com-mutationibus, & sententiis confirmare debemus. Quod si verisimilia fuerint, probationes quidem omitemus, iustis au-tem, quemadmodum in antè dictis, vte-mur. Et hoc quidem modo confirmabimus. Post confirmationem autem, ubi ea, quae in aduersarios sunt, collocauerimus, præoccupabimus eas res, quas verisimile fuerit aduersarios dicturos. Et si quidem aduersarij rem negarint, probationes illas à nobis dictas amplificabimus, quas verò illi dicturi sunt, reprehendemus & extenuabimus. Si verò fateantur & legiti-ma, & iusta esse, quæ secundum scriptas leges à nobis inductas ostenderimus, eni-tem est, ut his simul leges, quas & iustas, & honestas, & conducibiles vniuer-sæ Republicæ plures iudicarent, tales etiam eas esse ostendamus: quas autem aduersarij induxerunt, eas contraria habere demonstremus. Quod si minus commo-dè hæc dici quierint, iudices commo-nificiendi sunt, eos non de lege sed de re iudicare, quodque iurati sint secun-dum leges latas sententiam latum ire, & doceas haud hoc tempore decere le-ges, sed in constitutis diebus eas ferre. Sed si contigerit, rem his legibus agitari, stiker, atq[ue] c[on]tra t[em]p[or]is m[od]i p[ro]m[ulg]ationem iuxta.

A τὴν αἰτίαν εἰς τὸν ἐκάπιον τρέποντες, ή λόγος εἰς ἐγκλωπήτες ἀντοῖς, ή ἀδικίαν, ή πλεονεξίαν, ή φιλονεκτίαν, ή ὄργην προφε-στέρωμα, οὐπο τὸ σημεῖον δι' οὐρῶν έπον τυ-χεῖν ἀδικίαν. ταῦς μὲν οὐτιστικὰ στιβάλαια, δῆλον τῷ σημεῖοντος οὐτονόμοι. ταῦς δὲ κοιναὶ πάσι τοῖς εἰδέσιν, οὓς ζητεῖ: Ηλεκτρέ-σιον εἰδῶν εἴρηται. ταῦς οὐρῶν δὲ ταῖς δικαιογε-νεσίαις, τοὺς αὐτὸν έπον τὸν οὐρῶν τῷ ταῖς δι-μηρικαῖς. ητὶ τὸν ἀντὸν δὲ λόγου καὶ ταῖς ἀ-παγγελίαις συμπαθεῖσιν τῷ περιστατικῷ, καὶ τὸν

B ητὶ τὰ μέρη πτερύς καὶ δικαιάς λοποφανεῖς, ή ἀντοῖς ἐφ' εἰσαγόμενης συμπατείεσις ποιού-μενα. ταῦς μὲν ταῦτα ἔχειν βεβαίως, αὖτις μὲν απίλεγονται τὰ περιγραμματα. έπον τοῦ διπτ-έρων, εἰς τὸ πίσεων· αὐτὸν δὲ ὁμολογοῦται, εἰς τὸ διηγήσιν, καὶ εἰς τὸ συμφερόντον, ή C εἰς τὸ τούτοις ἀκολούθων. ταῦταν δὲ δεῖ τῷ μὲν πίσεων περούτας ταῖς μαρτυρίαις, καὶ ταῦταν τῷ βασικών ιμάν ὁμολογεῖντα, αἱ ἴσταρχη. ἐπειτα βεβαιοῦται, αἱ μὲν πτερύαι, η γνώμης καὶ εἰδυμήσιον· εἰδὲ μὲν πτυγαλῶς πτερύαι, τῷ εἰκότε· ἐπειτα τοῦς παραβελγματα, καὶ τοῦς τεκμηρίους, ή τοῦς σημείους, καὶ τοῦς ἑλέγχων τελευτῶν ή τοῦς ἐνδυμήσιον, καὶ ταῦς γνωμολογήματα. εἰδὲ δὲ ὁμολογοῦται τὰ περιγραμματα, ταῖς μὲν πίσε-σιταντον, τῇ δὲ δικαιολογίᾳ, οὐτοῦ εἰς τὸν περι-γραμματοῦ. μὲν δὲ τὴν βεβαιωσιν, τὰ περι-γραμματα ἀντιδίκαιοις τάσσοντες, περιγραμματοῦ μέ-τα ἀντρί ταῦτα διπτέρων λόγοις. εἰδὲ μὲν εἰσφέρονται τὸ περιγραμματα, ταῖς μὲν ὑφ' ιμάντων πίσεσι εἰρημένα ἀντιτέον, ταῖς δὲ τοῦ εἰ-καστίου μελλούσας λόγοις, διαστρέψονται ταῦταντον. εἰδὲ δὲ ὁμολογοῦταις οὐτοῖς αἴσιοις πατέρων μετέποτες, καὶ οὐ μὴ μετέποτες, καὶ τοῦ ὁμοίους πούπας, δικαιούσι, καὶ κελοῖς, καὶ συμφερόντας τῷ κοινῷ τῆς πόλεως κα-κηλούσις ἐπο τοῦ πολλῶν, πιστότοις ἐπι-πλεκτοῖς ἐπειδικεύεται τοῦ τῷ μὲν απιδίκων, τῷ F ἐναρτίᾳ. εἰδὲ δὲ μὲν εἰδέχονται ταῦτα λόγων ἵσταρχημάτων πετεῖν διατάξαι, οὐ πάχει τοῦ νόμου, διὰ τὸ περιγραμματα δικαιόσιον, διορίσαν τε καὶ τοῦ νόμου τοῦ κεφαλίου τὴν Λέσβην οἰστρη, καὶ δίδασκον ὅπερ ενομοδεῖται τῷ περι-

C αἴ δὲ μὲν συμβαίνει τὸ περιμέτρον πολλῶν περιφερεῖς

στικεί, αλλ' εν ταύταις πάλι τούτων κυρίως ήμερος. αλλ' ημεριδιανή το μέρος μορφωτεος
καθηγε-